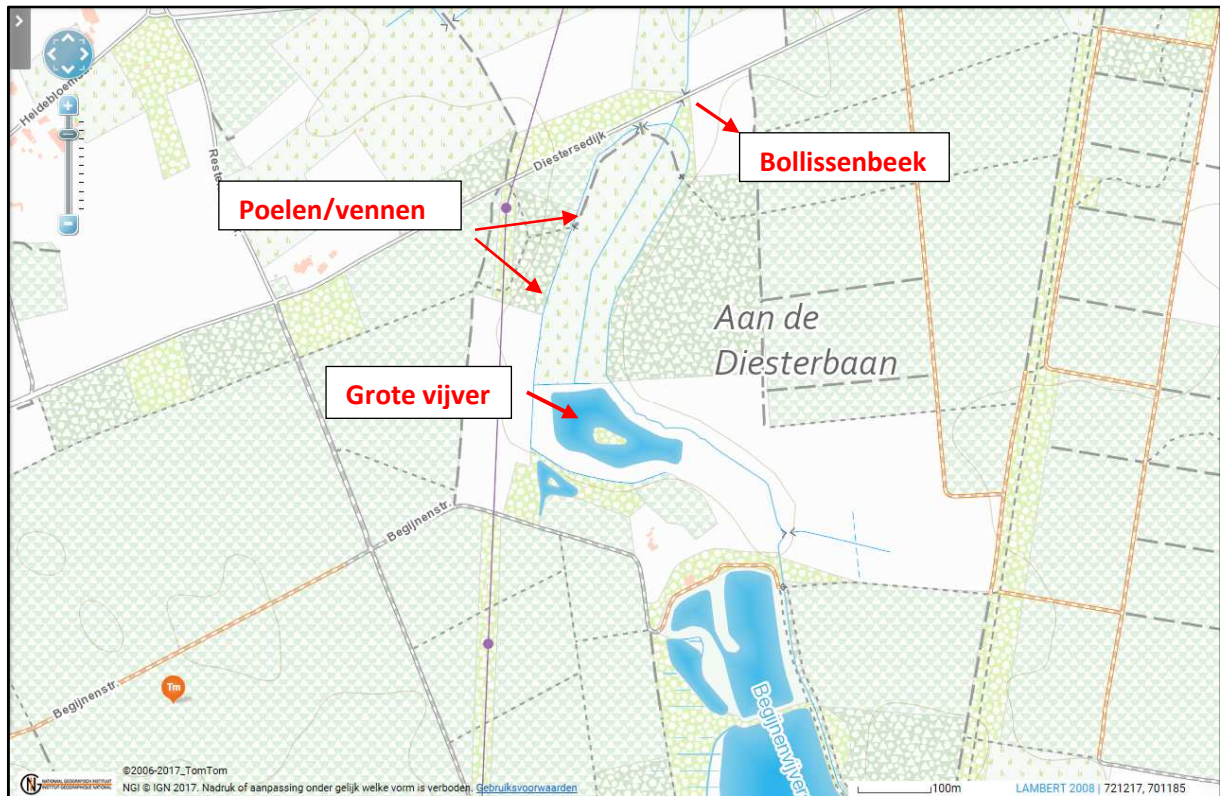

Woensdag 30 augustus 2017 – Schuilenweyers Resterheide Hechtel-Eksel.

Op vraag van Theo Geuns, conservator van het natuurgebiedje Resterheide, had de LIKONA-Vissenwerkgroep toegezegd om een inventarisatie uit te voeren op enkele poelen/vennen en de grote vijver. Plaatselijk wordt het gebiedje de Schuilenweyers genoemd. Dit gebied grenst aan de Bollissenbeek die deel uitmaakt van het stroomgebied van de Dommel, dus het Maasbekken. In het gebied is heel wat biodiversiteit terug te vinden en die wil Theo alleen maar versterken en uitbreiden. Vooral de knoflookpad en de boomkikker zullen in de toekomst speciale aandacht krijgen.

Henri Leynen, Luc Steegmans, Jos Eykens, Chris Onkelinx en Rigo Ceelen voor de LIKONA-Vissenwerkgroep met Theo Geuns en collega en Luc Winters die de groep compleet maakten, maakten de dienst uit .

Vooraf waren we gaan verkennen met achteraf het idee dat er vrijwel zeker op de poelen/vennen nagevoel geen vis zou aangetroffen worden. Het achterste stukje stond zo goed als droog. Daar hadden met zekerheid de reigers en andere visetende vogels al hun best gedaan. Hier konden we kennismaken met moerashertshooi in bloei, met zijn specifieke geur en heel wat andere bijzondere moerasvegetatie.

Iets hogerop stond meer water in de poel en werden kleine visjes waargenomen. De waterkolom boven de dikke modderlaag was erg beperkt. Hier werden massaal kleine hondsvisjes opgescheept. Dat is ook de enige vissoort die in zulke watertjes kan leven – erg ondiep, vermoedelijk weinig zuurstof, een watertemperatuur van 21°C, een geleidbaarheid van 150µS/cm en een pH van 6,1. Volwassen exemplaren werden niet waargenomen. Daarom denken wij dat het hier gaat om dwerggroei. De ijsvogel zal er wel bij varen. Enkele hogere, droge takken in de oeverzone zou deze vogelsoort bij zijn zoektocht naar voedsel goed van pas komen.

Even werd overgestapt naar de Bollissenbeek. Het waterniveau stond erg laag en met geen enkel bodemprofiel in de bedding had het weinig zin deze strook te bemonsteren. Om die reden zochten we de passage met de Dierstersedijk op. Daar werd een dieper stukje over 10m onder de loep genomen. 1 baars (12cm), 1 Amerikaanse dwergmeerval (9cm) en een 6 tal hondsvisjes (5 à 10cm) waren het resultaat. De watertemperatuur bedroeg 16,4°C met een geleidbaarheid van 290µS/cm en een pH van 6.

Dat wisten we dan ook weer. We zakten dan af naar de “grote vijver” in het gebiedje: een mooie vijver, in de oeverzone begroeid met massaal moerashertshooi, een beetje riet en enkele eilandjes van grote lisdodde met verder nog hier en daar overhangende takken en bramen. Er was weinig geweten omtrent de diepte, de bodemgesteldheid en het visbestand. Vooral de diepte en de bodemgesteldheid baarden ons vooraf zorgen. Vandaar dat we, als het nodig zou zijn, over een bootje ter ondersteuning konden beschikken.

Het midden van de vijver, een open gebied, was relatief ondiep met een vaste bodem en weinig slib. Hier waren geen begroeiing en praktisch geen vissen te bespeuren. Daarom beperkten we ons tot de oeverzone van de vijver die voor ¾ van de lengte bemonsterd werd. Van onder de drijvende pollen moerashertshooi kwamen met enige regelmaat kleine visjes te

voorschijn. Af en toe ontsnapten grotere exemplaren. Dat bleken achteraf vooral mooie zeelten te zijn. In de verlande, aangeslibde, ondiepe, opgewarmde zones lieten vooral vrij veel hondsvijsjes en broed van zonnebaarsjes zich opmerken. Hier en daar moesten we, om geen water te scheppen in onze waadpakken, diepere zones ontwijken. Uiteindelijk konden we toch wat visjes de meetbak laten passeren. Alle gegevens werden nauwkeurig genoteerd (zie tabel). De gevangen vissen werden netjes teruggezet.

De watertemperatuur van de vijver bedroeg 25°C, de pH 6,24 met een geleidbaarheid van 245µS/cm. Het water was licht teekleurig wat wijst op een veenachtig gebied. Het diepste gedeelte bevond zich aan de noordzijde. Daar was ook vrij veel modder waar te nemen. Volgens Theo moest daar ook ergens een verstopte overloop steken. Vroeger waren al de vijvers in cascade aangelegd. Om de waterhuishouding binnen het natuurgebied te optimaliseren, zou dit allemaal best terug in kaart gebracht en hersteld moeten worden.

De resultaten van de vangsten in tabelvorm. (MSS = massaal).

Rietvoorn	51	Baars	15
Zonnebaars	58	Zeelt	13
Hondsvijsjes	MSS		

Algemeen kunnen we besluiten dat, vermits er sinds de aanleg van de vijvers, geen drastische beheerswerken zijn uitgevoerd (bron: Theo Geuns), het bestaande visbestand in evenwicht is in functie van de draagkracht van de vijver. Een goed bestand voor predatorerende winterwatervogels.

Rond 13.00u konden we op het prachtige terras van de plaatselijke visclub onze boterhammetjes opeten met een lekker pintje, aangeboden door Theo. Daar hadden we een mooi zicht op de goed verzorgde visvijvers met een 30-tal grazende Canadese ganzen op de voorgrond. Bedankt aan alle medewerkers van de dag.

Voor de LIKONA-Vissenwerkgroep,
Jos Eykens
Voorzitter/verslaggever.

Met speciale dank aan Luc Steegmans.

Verwerken van de vissen